

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul V — Nr. 147

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 1 iulie 1993

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
45.	— Lege pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală	1—23
116.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală	23

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Codul de procedură penală se modifică și se completează după cum urmează :

1. Articolul 1 alineatul 2 va avea următorul cuprins :

„Procesul penal trebuie să contribuie la apărarea ordinii de drept, la apărarea persoanei, a drepturilor și libertăților acesteia, la prevenirea infracțiunilor, precum și la educarea cetățenilor în spiritul respectării legilor.“

2. Secțiunea I din capitolul I al titlului II din partea generală va avea următorul cuprins :

„Secțiunea I

Competența după materie și după calitatea persoanei

Competența judecătoreii

Art. 25. — Judecătoria judecă în primă instanță toate infracțiunile, cu excepția celor date prin lege în competența altor instanțe.

Competența tribunalului militar

- Art. 26. — Tribunalul militar judecă în primă instanță :
1. infracțiunile săvârșite de militari până la gradul de căpitan inclusiv, cu excepția celor date prin lege în competența altor instanțe ,
 2. următoarele infracțiuni săvârșite de civili :
 - a) infracțiunile contra bunurilor aflate în proprietatea, administrarea sau folosința Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne, Ministerului Justiției — Direcția Generală a Penitenciarelor —, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe și Serviciului de Protecție și Pază, care prin natura sau destinația lor au un caracter militar sau interesează capacitatea de apărare ;
 - b) infracțiunile prevăzute în art. 348—354 din Codul penal ;
 3. infracțiunile săvârșite în legătură cu serviciul de către salariații civili din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției — Direcția Generală a Penitenciarelor —, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe și Serviciul de Protecție și Pază, cu excepția celor date prin lege în competența altor instanțe

Competența tribunalului

- Art. 27. — Tribunalul :
1. judecă în primă instanță :
 - a) infracțiunile prevăzute de Codul penal în art. 174—177, 179, 189 alin. 3, 190, 197 alin. 2, 211 alin. 2, dacă fapta a avut vreuna dintre urmările arătate în art. 182, 212, 218, 219 alin. 3, dacă fapta a avut ca urmare un dezastru, și alin. 4, art. 223 alin. 3, 224 alin. 3, 225 alin. 2, dacă fapta a avut vreuna dintre urmările prevăzute în art. 182, și alin. 3, art. 226, 229 alin. 3, 231 alin. 3 și 4, 232 alin. 3 și 4, 248 alin. 2, 252, 254, 255, 257, 266—270, 273 alin. 2, 274 alin. 2, 275 alin. 3, 276, 279 alin. 3, 280, 280¹, 282, 298, 302², 312 și 317, precum și infracțiunea de contrabandă, dacă a avut ca obiect arme, muniții sau materii explozive ori radioactive ;
 - b) infracțiunile săvârșite cu intenție, care au avut ca urmare moartea unei persoane ;
 - c) alte infracțiuni date prin lege în competența sa ;
 2. ca instanță de apel, judecă apelurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătorii în primă instanță, cu excepția celor privind infracțiunile menționate în art. 279 alin. 2 lit. a) ;
 3. ca instanță de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătorii, în cazul infracțiunilor menționate în art. 279 alin. 2 lit. a), precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege ;
 4. soluționează conflictele de competență ivite între judecătoriile din raza sa teritorială.

Competența tribunalului militar teritorial

- Art. 28. — Tribunalul militar teritorial :
1. judecă în primă instanță :
 - a) infracțiunile săvârșite de ofițerii superiori, cu excepția celor date prin lege în competența altor instanțe ;
 - b) infracțiunile menționate în art. 27 pct. 1 lit. a) și b), săvârșite de militari până la gradul de căpitan inclusiv, ori săvârșite în legătură cu serviciul de către salariații civili din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției — Direcția Generală a Penitenciarelor —, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe și Serviciul de Protecție și Pază ;
 - c) alte infracțiuni date prin lege în competența sa ;
 2. ca instanță de apel, judecă apelurile împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de tribunalele militare, cu excepția infracțiunilor menționate în art. 279 alin. 2 lit. a) și a infracțiunilor contra ordinii și disciplinei militare sancționate de lege cu pedeapsa închisorii de cel mult 2 ani ;
 3. ca instanță de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor pronunțate de tribunalele militare în cazul infracțiunilor menționate în art. 279 alin. 2 lit. a) și al infracțiunilor contra ordinii și disciplinei militare sancționate de lege cu pedeapsa închisorii de cel mult 2 ani, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege ;
 4. soluționează conflictele de competență ivite între tribunalele militare din raza sa teritorială.

Competența Curții de Apel

- Art. 28¹. — Curtea de Apel :
1. judecă în primă instanță :
 - a) infracțiunile prevăzute de Codul penal în art. 155—173 și 356—361 ;

b) infracțiunile săvârșite de judecătorii de la judecătorii și tribunale, de procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe, precum și de notarii de stat ;

c) infracțiunile săvârșite de judecătorii și controlorii financiari ai camerelor de conturi județene ;

d) alte infracțiuni date prin lege în competența sa ;

2. ca instanță de apel, judecă apelurile împotriva hotărârilor penale pronunțate în primă instanță de tribunale ;

3. ca instanță de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de tribunale în apel, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege ;

4. soluționează conflictele de competență ivite între tribunale sau între judecătorii și tribunale din raza sa teritorială, ori între judecătorii din circumscripția unor tribunale diferite, aflate în raza teritorială a Curții.

Competența Curții Militare de Apel

Art. 28². — Curtea Militară de Apel :

1. judecă în primă instanță :

a) infracțiunile prevăzute de Codul penal în art. 155—173 și 356—361, săvârșite de militari ori săvârșite în legătură cu serviciul de către salariații civili din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției — Direcția Generală a Penitenciarelor —, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe și Serviciul de Protecție și Pază ;

b) infracțiunile săvârșite de judecătorii tribunalelor militare și ai tribunalelor militare teritoriale, precum și de procurorii militari de la parchetele militare de pe lângă aceste instanțe ;

c) alte infracțiuni date prin lege în competența sa ;

2. ca instanță de apel, judecă apelurile împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de tribunalele militare teritoriale ;

3. ca instanță de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor pronunțate de tribunalele militare teritoriale în apel, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege ;

4. soluționează conflictele de competență ivite între tribunalele militare teritoriale sau între tribunalele militare și tribunalele militare teritoriale ori între tribunale militare din raza de competență a unor tribunale militare teritoriale diferite.

Competența Curții Supreme de Justiție

Art. 29. — Curtea Supremă de Justiție :

1. judecă în primă instanță :

a) infracțiunile săvârșite de senatori și deputați ;

b) infracțiunile săvârșite de membrii Guvernului ;

c) infracțiunile săvârșite de judecătorii Curții Constituționale, membrii, judecătorii, procurorii și controlorii financiari ai Curții de Conturi și de președintele Consiliului Legislativ ;

d) infracțiunile săvârșite de mareașali, amirali și generali ;

e) infracțiunile săvârșite de șefii cultelor religioase organizate în condițiile legii și de ceilalți membri ai Înaltului Cler, care au cel puțin rangul de arhieru sau echivalent al acestuia ;

f) infracțiunile săvârșite de judecătorii și magistrații asistenți de la Curtea Supremă de Justiție, de judecătorii de la curțile de apel și Curtea Militară de Apel, precum și de procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe ;

g) alte cauze date prin lege în competența sa ;

2. ca instanță de recurs, judecă :

a) recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate, în primă instanță, de curțile de apel și Curtea Militară de Apel ;

b) recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate, ca instanțe de apel, de curțile de apel și Curtea Militară de Apel ;

c) recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate, în primă instanță, de secția penală și secția militară ale Curții Supreme de Justiție ;

3. judecă recursurile în interesul legii ;

4. judecă recursurile în anulare ;

5. soluționează :

a) conflictele de competență în cazurile în care Curtea Supremă de Justiție este instanța superioară comună ;

b) cazurile în care cursul justiției este întrerupt ;

c) cererile de strămutare.“

3. Articolul 30 alineatul 3 va avea următorul cuprins :

„Când urmărirea penală se efectuează de către Parchetul General de pe lângă Curtea Supremă de Justiție sau de către parchetele de pe lângă curțile de apel ori de pe lângă tribunale sau de către un organ de cercetare central ori județean, procurorul, prin rechizitoriu, stabilește căreia dintre instanțele prevăzute în alin. 1 îi revine competența de a judeca, ținând seama ca, în raport cu împrejurările cauzei, să fie asigurată buna desfășurare a procesului penal.“

4. Articolul 31 alineatul 1 va avea următorul cuprins :

„Infrațiunile săvârșite în afara teritoriului țării se judecă, după caz, de către instanțele civile sau militare în a căror rază teritorială își are domiciliul sau locuiește făptuitorul. Dacă acesta nu are domiciliul și nici nu locuiește în România, și fapta este de competența judecătorei, se judecă de Judecătoria sectorului 2, iar în celelalte cazuri, de instanța competentă după materie și calitatea persoanei, din municipiul București.“

5. Articolul 37 alineatele 1 și 2 vor avea următorul cuprins :

„În cazurile de indivizibilitate prevăzute în art. 33 lit. a) și b), precum și în cele de conexitate, cauzele sunt reunite, dacă ele se află în fața primei instanțe de judecată, chiar după desființarea hotărârii cu trimitere în apel sau după casarea cu trimitere în recurs.“

Cauzele se reunesc și la instanțele de apel, precum și la cele de recurs, de același grad, dacă se află în același stadiu de judecată.“

6. Articolul 40 alineatul 1 va avea următorul cuprins :

„Când competența instanței este determinată de calitatea inculpatului, instanța rămâne competentă a judeca, chiar dacă inculpatul, după săvârșirea infracțiunii, nu mai are acea calitate.“

7. Articolul 42 alineatul 4 va avea următorul cuprins :

„Hotărârea de declinare a competenței nu este supusă apelului și nici recursului.“

8. Articolul 43 alineatul 8 va avea următorul cuprins :

„Când instanța sesizată cu soluționarea conflictului de competență constată că acea cauză este de competența altei instanțe decât cele între care a intervenit conflictul și față de care nu este instanță superioară comună trimite dosarul instanței superioare comune.“

9. Articolul 47 alineatul 1 va avea următorul cuprins :

„Judecătorul care a luat parte la soluționarea unei cauze nu mai poate participa la judecarea aceleiași cauze într-o instanță superioară sau la judecarea cauzei după desființarea hotărârii cu trimitere în apel sau după casarea cu trimitere în recurs.“

10. Articolul 49 alineatul 3 va avea următorul cuprins :

„Procurorul care a participat ca judecător la soluționarea cauzei în primă instanță nu poate pune concluzii la judecarea ei în apel sau în recurs.“

11. Articolul 63 alineatul 2 va avea următorul cuprins :

„Probele nu au valoare mai dinainte stabilită. Aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală și de instanța de judecată potrivit convingerii lor, formată în urma examinării tuturor probelor administrate și conducându-se după conștiința lor.“

12. Articolul 85 va avea următorul cuprins :

„Jurământul martorului

Art. 85. — Înainte de a fi ascultat, martorul depune următorul jurământ : „Jur că voi spune adevărul și că nu voi ascunde nimic din ceea ce știu. Așa să-mi ajute Dumnezeu !“

În timpul depunerii jurământului, martorul ține mâna pe cruce sau pe biblie.

Referirea la divinitate din formula jurământului se schimbă potrivit credinței religioase a martorului.

Martorului de altă religie decât cea creștină nu îi sunt aplicabile prevederile alin. 2. Martorul fără confesiune va depune următorul jurământ : „Jur pe onoare și conștiință că voi spune adevărul și că nu voi ascunde nimic din ceea ce știu“.

Martorii care din motive de conștiință sau confesiune nu depun jurământul vor rosti în fața instanței următoarea formulă : „Mă oblig că voi spune adevărul și că nu voi ascunde nimic din ceea ce știu“.

Situațiile la care se referă alin. 3, 4, 5 și 6 se rețin de organul judiciar pe baza afirmațiilor făcute de martor.

După depunerea jurământului, președintele va pune în vedere martorului că, dacă nu va spune adevărul, săvârșește infracțiunea de mărturie mincinoasă.

Despre toate acestea se face mențiune în declarația scrisă.

Minorul care nu a împlinit 14 ani nu depune jurământ ; i se atrage însă atenția să spună adevărul.“

13. Articolul 136 alineatul 4 se abrogă.

14. După articolul 137 se introduce un nou articol, articolul 137¹, care va avea următorul cuprins :

„Aducerea la cunoștință a motivelor luării măsurilor preventive și a învinuirii

Art. 137¹. — Persoanei reținute sau arestate i se aduc, de îndată, la cunoștință, motivele reținerii sau ale arestării. Învinuirea se aduce la cunoștința celui arestat, în cel mai scurt termen, în prezența unui avocat.

Când se dispune arestarea preventivă a învinuitului sau inculpatului, procurorul sau instanța de judecată încunoștințează despre aceasta, în termen de 24 de ore, un membru al familiei acestuia ori o altă persoană pe care o desemnează învinuitul sau inculpatul, consemnându-se aceasta într-un proces-verbal.“

15. Articolul 140¹ alineatul 5 va avea următorul cuprins :

„Instanța se pronunță în aceeași zi, prin încheiere, asupra legalității măsurii, după ascultarea învinuitului sau a inculpatului.“

16. La articolul 140¹, după alineatul 5 se introduce un alineat nou, cu următorul cuprins :

„Încheierea este supusă recursului. Termenul de recurs este de 3 zile și curge de la pronunțare pentru cei prezenți și de la comunicare pentru cei lipsă. Inculpatul este adus la judecarea recursului numai când instanța consideră necesar.“

17. Articolul 152 alineatul 4 va avea următorul cuprins :

„Dacă mandatul de arestare a fost emis de procuror, acesta menționează pe mandat data prezentării inculpatului și procedează de îndată la ascultarea acestuia, după care dispune prin rezoluție asupra arestării inculpatului. Dacă între timp cauza a ajuns în fața instanței de judecată, procurorul va trimite pe arestat instanței.“

18. Articolul 152 alineatul 6 se abrogă.

19. Articolul 155 va avea următorul cuprins :

„Prelungirea duratei arestării

Art. 155. — Durata arestării inculpatului poate fi prelungită în caz de necesitate și numai motivat,

Prelungirea duratei arestării inculpatului poate fi dispusă de instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond sau de instanța corespunzătoare în a cărei rază teritorială se află locul de deținere.“

20. Articolul 156 va avea următorul cuprins :

**„Propunerea
pentru prelungirea arestării**

Art. 156. — Prelungirea duratei arestării se dispune pe baza propunerii motivate a organului care efectuează urmărirea penală. Propunerea organului de cercetare penală este avizată de procurorul care exercită supravegherea.

Propunerea se înaintează conducătorului parchetului din care face parte cel care a făcut sau a avizat propunerea sau, după caz, procurorului șef de secție din Parchetul General, cu cel puțin 8 zile înainte de expirarea duratei arestării. Acesta, dacă apreciază că nu este cazul ca inculpatul să fie pus în libertate, sesizează, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea termenului, instanța competentă.

Dacă arestarea a fost dispusă de procurorul de la parchetul ierarhic inferior celui corespunzător instanței competente să acorde prelungirea, propunerea se înaintează procurorului de la parchetul ierarhic superior, care, dacă o socotește întemeiată, sesizează instanța, potrivit alin. 2

Propunerea se anexează la adresa de sesizare a instanței. În cuprinsul adresei se pot arăta și alte motive care justifică prelungirea arestării decât cele cuprinse în propunere.“

21. Articolele 157 și 158 se abrogă.

22. La articolul 159, alineatul 1 se abrogă.

23. La articolul 159, după alineatul 5 se introduce un alineat nou, care va avea următorul cuprins :

„Instanța se pronunță asupra prelungirii arestării preventive înainte de expirarea duratei mandatului.“

24. Articolul 159 alineatul 7 va avea următorul cuprins .

„Încheierea prin care s-a hotărât asupra prelungirii poate fi atacată cu recurs de procuror sau de inculpat. Termenul de recurs este de 3 zile și curge de la pronunțare pentru cei prezenți și de la comunicare pentru cei lipsă. Recursul declarat împotriva încheierii prin care s-a dispus prelungirea arestării preventive nu este suspensiv de executare.“

25. La articolul 159, după alineatul 7 se introduc două alineate, care devin alineatele 8 și 9, cu următorul cuprins :

„Inculpatul este adus la judecarea recursului numai când instanța consideră necesar.

Măsura dispusă de instanță se comunică administrației locului de deținere, care este obligată să o aducă la cunoștință inculpatului.“

26. Articolul 159 alineatul ultim va avea următorul cuprins :

„Instanța poate acorda și alte prelungiri, fiecare neputând depăși 30 de zile. Dispozițiile alineatelor precedente se aplică în mod corespunzător.“

27. Articolele 160⁶—160¹⁰ compun un paragraf nou, paragraful 3, denumit „Dispoziții comune“, în cadrul secțiunii V din capitolul I al titlului IV din partea specială.

28. Articolul 160⁸ alineatul 3 va avea următorul cuprins :

„Soluționarea cererii se face de către procuror, după ascultarea inculpatului asistat de apărător, iar de către instanță, după ascultarea inculpatului și a concluziilor apărătorului, precum și ale procurorului.“

29. Articolul 160⁸ alineatul 6 va avea următorul cuprins :

„Încheierea instanței este supusă recursului. Termenul de recurs este de 3 zile și curge de la pronunțare pentru cei prezenți și de la comunicare pentru cei lipsă.“

30 La articolul 160⁸, după alineatul 6 se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins :

„Inculpatul este adus la judecarea recursului numai când instanța consideră necesar.“

31. Articolul 160⁹ alineatul 2 va avea următorul cuprins :

„Împotriva ordonanței procurorului se poate face plângere la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond. Încheierea instanței prin care se soluționează plângerea, precum și încheierea de respingere a cererii de liberare provizorie sunt supuse recursului.“

32. Articolul 164 alineatul 5 se abrogă

33 Articolul 172 alineatul 6 va avea următorul cuprins :

„Apărătorul are dreptul de a se plânge, potrivit art. 275, dacă cererile sale nu au fost acceptate ; în situațiile prevăzute în alin. 2, 4 și 5, procurorul este obligat să rezolve plângerea în cel mult 48 de ore.“

33 bis La articolul 172 se introduce un alineat final, cu următorul conținut :

„Apărătorul ales sau desemnat din oficiu este obligat să asigure asistența juridică a învinutului sau inculpatului. Pentru nerespectarea acestei obligații, organul de urmărire penală sau instanța de judecată poate sesiza conducerea baroului de avocați, spre a lua măsuri.“

34 Articolul 173 alineatul 1 va avea următorul cuprins :

„Apărătorul părții vătămate, al părții civile și al părții responsabile civilmente are dreptul de a formula cereri și de a depune memorii. Apărătorul are dreptul să asiste la efectuarea următoarelor acte de urmărire penală : ascultarea părții pe care o apără, cercetări la fața locului, percheziții și autopsii, prelungirea duratei arestării, iar la efectuarea altor acte de urmărire poate asista cu încuviințarea organului de urmărire penală “

35 Articolul 174 alineatul 1 litera a) va avea următorul cuprins :

„În cursul judecății, inculpatul poate fi reprezentat :

a) la judecarea cauzei în primă instanță ori la rejudecarea ei după desființarea hotărârii în apel sau după casare de către instanța de recurs, numai dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta supusă judecății este amendă sau închisoarea de cel mult un an ;“

36. Articolul 184 alineatul 1 va avea următorul cuprins

„Mandatul de aducere se execută prin organele poliției.“

37. Articolul 192 alineatul 2 va avea următorul cuprins :

„În cazul declarării apelului ori recursului sau al introducerii oricărei alte cereri, cheltuielile judiciare sunt suportate de către persoana căreia i s-a respins ori și-a retras apelul, recursul sau cererea.“

38. Articolul 198 alineatul 1, partea de început, va avea următorul cuprins :

„Următoarele abateri săvârșite în cursul procesului penal se sancționează cu amendă judiciară de la 5.000 la 20.000 lei .“

39. Articolul 209 alineatul 1 va avea următorul cuprins :

„Procurorul exercită supravegherea asupra actelor de urmărire penală ; în exercitarea acestei atribuții procurorii conduc și controlează activitatea de cercetare penală a poliției și a altor organe.“

40. Articolul 209 alineatul 3 va avea următorul cuprins .

„Urmărirea penală se efectuează, în mod obligatoriu, de către procuror, în cazul infracțiunilor prevăzute de art. 155—173, 174—177, 179, 189—191, 212, 225 alin. 3, 226, 236, 239 alin. 2, 252, 254, 255, 257, 265, 266, 267, 267¹, 268, 273—276, 282—285, 299—302, 302², 317 și 356—361 din Codul penal, în cazul infracțiunilor arătate în art. 26 pct. 2 lit a), art. 27 pct. 1 lit. b), art. 28¹ pct. 1 lit. b) și c) și art. 29 pct. 1 din acest cod, precum și în cazul infracțiunilor împotriva protecției muncii.“

41. Articolul 209 alineatul 4 va avea următorul cuprins :

„Este competent să efectueze urmărirea penală, în cazurile prevăzute în alineatul precedent, și să exercite supravegherea asupra activității de cercetare penală procurorul de la unitatea de procuratură corespunzătoare instanței care, potrivit legii, judecă în primă instanță cauza.“

42. Articolul 212 se abrogă.

43. La articolul 217, după alineatul 1 se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins :

„Preluarea unei cauze de către un organ de cercetare penală ierarhic superior se dispune de procurorul de la parchetul care exercită supravegherea acestuia, pe baza propunerii motivate a organului de cercetare penală care preia cauza și după încunoștințarea procurorului care exercită supravegherea acesteia.“

44. Articolul 217 alineatul 2, devenit alineatul 3, va avea următorul cuprins :

„În cauzele în care urmărirea penală se efectuează de către procuror, acesta poate dispune ca anumite acte de cercetare penală să fie efectuate de către organele poliției.“

45. Articolul 218 va avea următorul cuprins :

„Modalități de exercitare a supravegherii

Art. 218. — Procurorul conduce și controlează activitatea de cercetare penală a poliției și a altor organe și supraveghează ca actele de urmărire penală să fie efectuate cu respectarea dispozițiilor legale.

Organele de cercetare penală sunt obligate să încunoștințeze de îndată pe procuror despre infracțiunile de care au luat cunoștință.

Procurorul poate să asiste la efectuarea oricărui act de cercetare penală sau să-l efectueze personal. Procurorul poate să ceară spre verificare orice dosar de la organul de cercetare penală, care este obligat să-l trimită, cu toate actele, materialele și datele privitoare la fapte care formează obiectul cercetării.“

46. Articolul 247 va avea următorul cuprins :

„Punerea în executare a ordonanței prin care s-a aplicat o sancțiune cu caracter administrativ

Art. 247. — Executarea mustrării și mustrării cu avertisment, prevăzute în art. 91 din Codul penal, aplicate de procuror o dată cu dispunerea încetării urmăririi penale în cazul înlocuirii răspunderii penale, se face potrivit art. 487, care se aplică în mod corespunzător.

Împotriva ordonanței prin care s-a dispus înlocuirea răspunderii penale se poate face plângere în termen de 5 zile de la înștiințarea prevăzută în art. 246.

Punerea în executare a ordonanței prin care s-a aplicat sancțiunea cu caracter administrativ a amenzii se face după expirarea termenului prevăzut în alin. 2, iar dacă s-a făcut plângere și a fost respinsă, după respingerea acesteia.

Executarea sancțiunii cu caracter administrativ a amenzii se efectuează potrivit art. 442 și 443.“

47. Articolul 249¹ va avea următorul cuprins :

**„Scoaterea
de sub urmărire
în temeiul
art. 10
lit. b¹)**

Art. 249¹. — În cazul în care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală în temeiul art. 10 lit. b¹), executarea sancțiunilor cu caracter administrativ, prevăzute în art. 18¹ din Codul penal, se face potrivit art. 247, care se aplică în mod corespunzător.

Punerea în executare a ordonanței prin care s-a aplicat sancțiunea cu caracter administrativ a amenzii se face după expirarea termenului prevăzut în art. 247 alin. 2, iar dacă s-a făcut plângere și a fost respinsă, după respingerea acesteia.“

48. Articolul 262 punctul 2 litera a) alineatul 2 va avea următorul cuprins :

„Dacă procurorul dispune înlocuirea răspunderii penale o dată cu încetarea urmăririi penale, face aplicația art. 91 din Codul penal.“

49. Articolul 268 alineatul 1 va avea următorul cuprins :

„Când procurorul constată că pentru vreuna din infracțiunile sau infractorii arătați în art. 207, 208 și 209 alin. 3 și 4 urmărirea penală s-a făcut de un alt organ decât cel prevăzut în textele menționate, ia măsuri ca urmărirea să fie făcută de organul competent.“

50. Articolul 273 alineatul 2 se abrogă.

51. Articolul 274 alineatul 2 va avea următorul cuprins :

„Durata arestării inculpatului poate fi prelungită potrivit art. 155, 159 și 160.“

52. La articolul 279 alineatul 2 litera a) se introducee un nou alineat, cu următorul cuprins :

„Aceste prevederi se aplică și în cazul infracțiunilor prevăzute de art. 193, 205 și 206 din Codul penal, săvârșite prin presă sau orice mijloace de comunicare în masă.“

53. Articolul 279 litera c) va avea următorul cuprins :

„c) organului competent să efectueze urmărirea penală, când plângerea prealabilă este îndreptată contra unui judecător, procuror, notar de stat, militar, judecător și controlor financiar de la camera de conturi județeană sau contra uneia din persoanele arătate la art. 29 pct. 1.“

54. Articolul 287 alineatul 2 va avea următorul cuprins :

„Instanța își formează convingerea pe baza probelor administrate în cauză.“

55. Articolul 290 alineatul 2 va avea următorul cuprins :

„Dacă judecarea în ședință publică ar putea aduce atingere unor interese de stat, moralei, demnității sau vieții intime a unei persoane, instanța, la cererea procurorului, a părților ori din oficiu, poate declara ședință secretă pentru tot cursul sau pentru o anumită parte a judecării cauzei.“

56. Articolul 311 alineatul 2 va avea următorul cuprins :

„Hotărârea prin care instanța se pronunță asupra apelului, recursului, recursului în anulare, recursului în interesul legii, precum și hotărârea pronunțată de instanța de recurs în rejudecarea tauzei se numește decizie.“

57. Articolul 316 alineatul 1 va avea următorul cuprins :

„În desfășurarea cercetării judecătorești și a dezbaterilor, procurorul exercită rolul său activ în vederea aflării adevărului și a respectării dispozițiilor legale. Procurorul este liber să prezinte concluziile pe care le consideră întemeiate, potrivit legii, ținând seama de probele administrate.“

58. Articolul 357 alineatul 4 va avea următorul cuprins :

„Dispozitivul trebuie să cuprindă totdeauna mențiunea că hotărârea este supusă apelului sau, după caz, recursului, cu arătarea termenului în care poate fi exercitat și menționarea datei când hotărârea a fost pronunțată și că pronunțarea s-a făcut în ședință publică.“

59. Articolul 358 alineatul 2 va avea următorul cuprins :

„După pronunțare, președintele explică părților prezente că pot declara apel sau, după caz, recurs.“

60. Denumirea capitolului III al titlului II din partea specială este următoarea : „Căile de atac ordinare“.

61. Capitolul III al titlului II din partea specială va avea următorul cuprins :

„CAPITOLUL III

Căile de atac ordinare

Secțiunea I

Apelul

Hotărârile supuse apelului

Art. 361. — Sentințele pot fi atacate cu apel. Nu pot fi atacate cu apel :

a) sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile menționate în art. 279 alin. 2 lit. a) ;

b) sentințele pronunțate de tribunalele militare privind infracțiunile menționate în art. 279 alin. 2 lit. a) și infracțiunile contra ordinii și disciplinei militare sancționate de lege cu pedeapsa închisorii de cel mult 2 ani ;

c) sentințele pronunțate de curțile de apel și Curtea Militară de Apel ;

d) sentințele pronunțate de secția penală și secția militară ale Curții Supreme de Justiție ;

e) sentințele de dezinvestire.

Încheierile date în primă instanță pot fi atacate cu apel numai o dată cu fondul.

Apelul declarat împotriva sentinței se socotește făcut și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea sentinței.

Art. 362. — Pot face apel :

a) procurorul, în ce privește latura penală și latura civilă ;

b) inculpatul, în ce privește latura penală și latura civilă. Împotriva sentinței de achitare sau de încetare a procesului penal, inculpatul poate declara apel și în ce privește temeiurile achitării sau încetării procesului penal ;

c) partea vătămată, în cauzele în care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă, dar numai în ce privește latura penală ;

d) partea civilă și partea responsabilă civilmente, în ce privește latura civilă ;

e) martorul, expertul, interpretul și apărătorul, cu privire la cheltuielile judiciare convenite acestora ;

f) orice persoană ale cărei interese legitime au fost vătămate printr-o măsură sau printr-un act al instanței.

Apelul poate fi declarat pentru persoanele prevăzute la lit. b)—f) și de către reprezentantul legal, de către apărător, iar pentru inculpat, și de către soțul acestuia.

Art. 363. — Termenul de apel este de 10 zile, dacă legea nu dispune altfel.

Pentru procuror, termenul curge de la pronunțare. În cauzele în care procurorul nu a participat la dezbateri, termenul curge de la înregistrarea la parchet a adresei de trimitere a dosarului. După redactarea hotărârii, instanța este obligată să trimită de îndată dosarul procurorului; iar acesta este obligat să-l restituie după expirarea termenului de apel.

Persoanele care pot face apel

Termenul de declarare a apelului

Pentru partea care a fost prezentă la dezbateri sau la pronunțare, termenul curge de la pronunțare. Pentru părțile care au lipsit atât la dezbateri, cât și la pronunțare, precum și pentru inculpatul deținut ori pentru inculpatul militar în termen, militar cu termen redus, rezervist concentrat, elev al unei instituții militare de învățământ, ori pentru inculpatul internat într-un centru de reeducare sau într-un institut medical educativ, care au lipsit de la pronunțare, termenul curge de la comunicarea copiei de pe dispozitiv.

În cazul prevăzut în art. 362 lit. e), calea de atac poate fi exercitată de îndată după pronunțarea încheierii prin care s-a dispus asupra cheltuielilor judiciare și cel mai târziu în 10 zile de la pronunțarea sentinței prin care s-a soluționat cauza. Judecarea apelului se face numai după soluționarea cauzei, afară de cazul când procesul a fost suspendat.

Repunerea în termen

Art. 364. — Apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen, dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de o cauză temeinică de împiedicare, iar cererea de apel a fost făcută în cel mult 10 zile de la începerea executării pedepsei sau a despăgubirilor civile.

Până la soluționarea repunerii în termen, instanța de apel poate suspenda executarea hotărârii atacate.

Apelul peste termen

Art. 365. — Partea care a lipsit atât la judecată, cât și la pronunțare, poate declara apel și peste termen, dar nu mai târziu decât 10 zile de la data, după caz, a începerii executării pedepsei sau a începerii executării dispozițiilor privind despăgubirile civile.

Apelul declarat peste termen nu suspendă executarea.

Instanța de apel poate suspenda executarea hotărârii atacate.

Declararea apelului

Art. 366. — Apelul se declară prin cerere scrisă. Cererea trebuie semnată de persoana care face declarația.

Pentru persoana care nu poate să semneze, cererea va fi atestată de un greșier de la instanța a cărei hotărâre se atacă sau de apărător. Cererea poate fi atestată și de primarul sau secretarul consiliului local, ori de funcționarul desemnat de aceștia, din localitatea unde domiciliază.

Cererea de apel nesemnată ori neatestată poate fi confirmată în instanță de parte ori de reprezentantul ei.

Procurorul și oricare dintre părțile prezente la pronunțarea hotărârii pot declara apel oral în ședința în care s-a pronunțat hotărârea. Instanța ia act și consemnează aceasta într-un proces-verbal.

Instanța la care se depune apelul

Art. 367. — Cererea de apel se depune la instanța a cărei hotărâre se atacă.

Persoana care se află în stare de deținere poate depune cererea de apel și la administrația locului de deținere.

Dacă apelul este declarat oral, aceasta se constată într-un proces-verbal.

Cererea de apel înregistrată sau atestată în condițiile art. 187 ori procesul-verbal întocmit de administrația locului de deținere se înaintează de îndată instanței prevăzute în alin. 1.

Renunțarea la apel

Art. 368. — După pronunțarea hotărârii și până la expirarea termenului de declarare a apelului, părțile pot renunța în mod expres la această cale de atac

Asupra renunțării, cu excepția apelului care privește latura civilă a cauzei, se poate reveni înăuntrul termenului pentru declararea apelului.

Renunțarea sau revenirea asupra renunțării poate să fie făcută personal de parte sau prin mandatar special.

Retragerea apelului

Art. 369. — Până la închiderea dezbaterilor la instanța de apel, oricare dintre părți își poate retrage apelul declarat. Retragerea trebuie să fie făcută personal de parte sau prin mandatar special, iar dacă partea se află în stare de deținere, printr-o declarație atestată sau consemnată într-un proces-verbal de către conducerea locului de deținere. Declarația de retragere se poate face fie la instanța a cărei hotărâre a fost atacată, fie la instanța de apel.

Reprezentanții legali pot retrage apelul cu respectarea, în ceea ce privește latura civilă, a condițiilor prevăzute de legea civilă. Inculpatul

minor nu poate retrage apelul declarat personal sau de reprezentantul său legal.

Apelul declarat de procuror poate fi retras de procurorul ierarhic superior.

Apelul declarat de procuror și retras poate fi însușit de partea în favoarea căreia a fost declarat.

Efectul suspensiv al apelului

Art. 370. — Apelul declarat în termen este suspensiv de executare, atât în ce privește latura penală, cât și latura civilă, afară de cazul când legea dispune altfel.

Efectul devolutiv al apelului și limitele sale

Art. 371. — Instanța judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

În cadrul limitelor arătate în alineatul precedent, instanța este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept.

Neagravarea situației în propriul apel

Art. 372. — Instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai grea pentru cel care a declarat apel.

De asemenea, în apelul exercitat de procuror în favoarea unei părți, instanța de apel nu poate agrava situația acesteia.

Efectul extensiv

Art. 373. — Instanța de apel examinează cauza prin extindere și cu privire la părțile care nu au declarat apel sau la care acesta nu se referă, putând hotărî și în privința lor, fără să poată crea acestor părți o situație mai grea.

Motivarea apelului

Art. 374. — Motivele de apel se formulează în scris, prin cererea de apel sau printr-un memoriu separat, care trebuie să fie depus la instanța de apel cel mai târziu până în ziua judecării. Motivele de apel se pot formula și oral în ziua judecării.

Fixarea termenului de judecată și prezența părților

Art. 375. — Președintele instanței de apel, primind dosarul, fixează termen pentru judecarea apelului.

Judecarea apelului se face cu citarea părților.

Judecarea apelului nu poate avea loc decât în prezența inculpatului, când acesta se află în stare de deținere.

Dispozițiile alineatului precedent nu sunt aplicabile în cazul judecării apelului declarat împotriva hotărârilor prin care s-a dispus restituirea pentru completarea urmăririi sau prin care s-a soluționat un conflict de competență.

Prezența procurorului

Art. 376. — Participarea procurorului la judecarea apelului este obligatorie, oricare ar fi obiectul cauzei.

Ordinea în care se dă cuvântul

Art. 377. — Dacă la termenul fixat apelul este în stare de judecată, președintele completului dă cuvântul apelantului, apoi intimatului și în urmă procurorului. Dacă între apelurile declarate se află și apelul procurorului, primul cuvânt îl are acesta.

În cazul în care procurorul sau părțile invocă necesitatea administrării de noi probe, apelantul trebuie să arate aceste probe și mijloacele de probă cu ajutorul cărora pot fi administrate.

Procurorul și părțile au dreptul la replică cu privire la chestiunile noi ivite cu ocazia dezbaterilor.

Inculpatul are cel din urmă cuvântul.

Judecarea apelului

Art. 378. — Instanța, judecând apelul, verifică hotărârea atacată pe baza lucrărilor și materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi, prezentate la instanța de apel.

În vederea soluționării apelului, instanța poate da o nouă apreciere probelor din dosarul cauzei și poate administra orice noi probe pe care le consideră necesare.

Instanța este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor de apel invocate.

Soluțiile la judecata în apel

Art. 379. — Instanța, judecând apelul, pronunță una dintre următoarele soluții :

1. respinge apelul, menținând hotărârea atacată :
 - a) dacă apelul este tardiv sau inadmisibil ;
 - b) dacă apelul este nefondat ;

2. admite apelul și :

a) desființează sentința primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre și procedează potrivit art. 345 și urm. privind judecata în fond ;

b) desființează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată, pentru motivul că judecarea cauzei la acea instanță a avut loc în lipsa unei părți nelegal citate sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, ori prin hotărâre nu a fost rezolvat fondul cauzei. Dacă hotărârea a fost desființată pentru caz de incompetență, se dispune rejudecarea de către instanța competentă.

Soluții complementare

Art. 380. — Dacă hotărârea este desființată pentru că s-a constatat existența vreuneia din situațiile arătate în art. 333, se dispune restituirea cauzei procurorului, pentru a lua măsuri în vederea coplețării urmăririi penale.

Chestiuni complementare

Art. 381. — Instanța, deliberând asupra apelului, face, când este cazul, aplicația dispozițiilor privitoare la reluarea dezbaterilor și a celor privitoare la repararea pagubei, la măsurile asiguratorii, la cheltuielile judiciare și la orice alte probleme de care depinde soluționarea completă a apelului. De asemenea, instanța de apel verifică dacă s-a făcut o justă aplicare de către prima instanță a dispozițiilor privitoare la computarea reținerii și arestării și adaugă, dacă este cazul, timpul de arestare scurs după pronunțarea hotărârii atacate cu apel.

Instanța deliberează și hotărăște asupra oricărei alte probleme de care depinde soluționarea completă a apelului.

Desființarea hotărârii

Art. 382. — În caz de admitere a apelului, hotărârea atacată se desființează în întregime, dar în limitele prevăzute în art. 371 și 373.

Hotărârea poate fi desființată numai cu privire la unele fapte sau persoane, ori numai în ce privește latura penală sau civilă, dacă aceasta nu împiedică justa soluționare a cauzei.

Când prima instanță a dispus arestarea inculpatului, instanța de apel poate menține măsura arestării în caz de desființare a hotărârii.

Conținutul deciziei

Art. 383. — Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă în partea introductivă mențiunile prevăzute în art. 355, iar în expunere, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și temeiurile care au dus la adoptarea oricăreia dintre soluțiile prevăzute în art. 379 pct. 2. Dispozitivul trebuie să cuprindă soluția dată de instanța de apel, data pronunțării deciziei și mențiunea că pronunțarea s-a făcut în ședință publică.

În cazul când inculpatul s-a aflat în stare de deținere, în expunere și dispozitiv trebuie să se arate timpul care se deduce din pedeapsă.

Când s-a dispus rejudecarea, decizia trebuie să indice care este ultimul act procedural rămas valabil de la care procesul penal trebuie să-și reia cursul.

Când s-a decis restituirea cauzei pentru completarea urmăririi penale, la redactarea deciziei se ține seama și de dispozițiile art. 333 alin. 2, care se aplică în mod corespunzător.

Procedura de rejudecare

Art. 384. — Judecarea în fond a cauzei de către instanța de apel sau rejudecarea cauzei după desființarea hotărârii atacate se desfășoară potrivit dispozițiilor cuprinse în partea specială, titlul II, cap. I și II, care se aplică în mod corespunzător.

Limitele rejudecării

Art. 385. — Instanța de rejudecare trebuie să se conformeze hotărârii instanței de apel, în măsura în care situația de fapt rămâne cea avută în vedere la soluționarea apelului.

Dacă hotărârea a fost desființată în apelul procurorului, declarat în defavoarea inculpatului, sau în apelul părții vătămate, instanța care rejudecă poate pronunța și o pedeapsă mai grea decât cea arătată în art. 372 alin. 2 și art. 373 alin. 2.

Când hotărârea este desființată numai cu privire la unele fapte sau persoane, ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost desființată.

Secțiunea II

Recursul

**Hotărârile
supuse recursului**

Art. 385¹. — Pot fi atacate cu recurs :

a) sentințele pronunțate de judecătoria, în cazul infracțiunilor menționate în art. 279 alin. 2 lit. a), precum și în alte cazuri prevăzute de lege ;

b) sentințele pronunțate de tribunalele militare, în cazul infracțiunilor menționate în art. 279 alin. 2 lit. a) și al infracțiunilor contra ordinii și disciplinei militare, sancționate de lege cu pedeapsa închisorii de cel mult 2 ani ;

c) sentințele pronunțate de curțile de apel și Curtea Militară de Apel ;

d) sentințele pronunțate de secția penală și secția militară ale Curții Supreme de Justiție ;

e) deciziile pronunțate, ca instanțe de apel, de tribunalele județene, tribunalele militare teritoriale, curțile de apel și Curtea Militară de Apel, cu excepția deciziilor prin care s-a dispus rejudecarea cauzelor.

Încheierile pot fi atacate cu recurs numai o dată cu sentința sau decizia recurată, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs.

Recursul declarat împotriva sentinței sau deciziei se socotește făcut și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea hotărârii.

Nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora părțile nu au folosit calea apelului ori când apelul a fost retras, dacă legea prevede această cale de atac.

**Persoanele care pot
face recurs**

Art. 385². — Pot face recurs persoanele arătate în art. 362, care se aplică în mod corespunzător.

**Termenul de declarare
a recursului**

Art. 385³. — Termenul de recurs este de 10 zile, dacă legea nu dispune altfel

Dispozițiile art. 363—365 privind data de la care curge termenul, repunerea în termen și declararea peste termen a căii de atac se aplică în mod corespunzător.

**Declararea,
renunțarea
și retragerea recursului**

Art. 385⁴. — Recursul se declară în condițiile prevăzute în art. 366 și 367, care se aplică în mod corespunzător.

Părțile pot renunța la recurs potrivit dispozițiilor art. 368 și pot retrage recursul în condițiile art. 369, care se aplică în mod corespunzător.

**Efectul suspensiv
al recursului**

Art. 385⁵. — Recursul este suspensiv de executare atât în ce privește latura penală, cât și latura civilă, afară de cazul când legea dispune altfel.

**Efectul devolutiv
și limitele sale**

Art. 385⁶. — Instanța judecă recursul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care recurentul o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele motivelor de casare prevăzute în art. 385⁹.

Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel, nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 385⁹, iar instanța este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele.

**Efectul extensiv
și limitele sale**

Art. 385⁷. — Instanța de recurs examinează cauza prin extindere și cu privire la părțile care nu au declarat recurs sau la care acesta nu se referă, putând hotărî și în privința lor, fără să poată crea acestor părți o situație mai grea.

Procurorul, chiar după expirarea termenului de recurs, poate cere extinderea recursului declarat de el în termen și față de alte persoane decât acelea la care s-a referit, fără a se putea crea acestora o situație mai grea.

**Neagravarea situației
în propriul recurs**

Art. 385⁸. — Instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai grea pentru cel care a declarat recurs.

În recursul declarat de procuror în favoarea unei părți, instanța de recurs nu poate agrava situația acesteia.

**Cazurile
în care
se poate face
recurs**

Art. 385⁹. — Hotărârile sunt supuse casării în următoarele cazuri :

1. nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei ;
2. instanța nu a fost sesizată legal ;
3. instanța nu a fost compusă potrivit legii ori s-au încălcat prevederile art. 292 alin. 2 sau a existat un caz de incompatibilitate ;
4. ședința de judecată nu a fost publică, în afară de cazurile când legea prevede altfel ;
5. judecata a avut loc fără participarea procurorului sau a inculpatului, când aceasta era obligatorie, potrivit legii ;
6. judecata a avut loc în lipsa apărătorului, când prezența acestuia era obligatorie ;
7. judecata s-a făcut fără efectuarea anchetei sociale în cauzele cu infractori minori ;
8. când nu a fost efectuată expertiza psihiatrică a inculpatului în cazurile și în condițiile prevăzute de art. 117 alin. 1 și 2 ;
9. hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta nu se înțelege ;
10. instanța nu s-a pronunțat asupra unei fapte reținute în sarcina inculpatului prin actul de sesizare sau cu privire la unele probe administrate ori asupra unor cereri esențiale pentru părți, de natură să garanteze drepturile lor și să influențeze soluția procesului ;
11. instanța a admis o cale de atac neprevăzută de lege sau introdusă tardiv ;
12. când nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni sau când instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost trimis în judecată, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 334—337 ;
13. când inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală ;
14. când s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege ;
15. când persoana condamnată a fost înainte judecată în mod definitiv pentru aceeași faptă sau dacă există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, pedeapsa a fost grațiată ori a intervenit decesul inculpatului ;
16. când în mod greșit inculpatul a fost achitat pentru motivul că fapta săvârșită de el nu este prevăzută de legea penală sau când, în mod greșit, s-a dispus încetarea procesului penal pentru motivul că există autoritate de lucru judecat sau o cauză de înlăturare a răspunderii penale ori că a intervenit decesul inculpatului sau pedeapsa a fost grațiată ;
17. când faptei săvârșite i s-a dat o greșită încadrare juridică ;
18. când s-a comis o eroare gravă de fapt ;
19. când judecătorii de fond au comis un exces de putere, în sensul că au trecut în domeniul altei puteri constituite în stat ;
20. când a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului ;
21. când apelul s-a judecat în lipsa unei părți nelegal citate sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate.

Cazurile prevăzute la pct. 1—7, 10, 13, 14, 19 și 20 se iau în considerare totdeauna din oficiu, iar cele de la pct. 11, 12, 15, 17 și 18 se iau în considerare din oficiu numai când au influențat asupra hotărârii în defavoarea inculpatului.

Când instanța ia în considerare motivele de casare din oficiu, este obligată să le pună în discuția părților.

Art. 385¹⁰. — Recursul trebuie motivat.

Motivele de recurs se formulează în scris prin cererea de recurs sau printr-un memoriu separat, care trebuie depus la instanța de recurs cu cel puțin 5 zile înaintea primului termen de judecată.

Dispozițiile alineatelor precedente nu se aplică în cazul prevăzut de art. 385⁶ alin. 3, când recursul poate fi motivat și oral în ziua judecării.

Motivarea recursului

Prezența părților și a procurorului

Art. 385¹¹. — Judecarea recursului se face cu citarea părților. Judecarea recursului nu poate avea loc decât în prezența inculpatului, când acesta se află în stare de deținere.

Dispozițiile alineatului precedent nu sunt aplicabile în cazurile prevăzute în art. 375 alin. 4 și nici în judecarea recursului împotriva încheierilor privind măsurile preventive.

Participarea procurorului la judecarea recursului este obligatorie în toate cazurile.

Raportul scris

Art. 385¹². — Președintele instanței de recurs, primind dosarul, fixează termen pentru judecarea recursului și poate delega, totodată, unul din judecători să facă un raport scris asupra recursului. La Curtea Supremă de Justiție, raportul poate fi întocmit de un judecător sau un magistrat asistent.

Raportul trebuie să cuprindă, pe scurt, obiectul procesului, soluțiile pronunțate de instanțe și faptele reținute de ultima instanță, în măsura în care sunt necesare soluționării recursului.

Raportul trebuie să mai conțină observații asupra condițiilor de admisibilitate a recursului, precum și expunerea motivelor de recurs, cu referiri, dacă este cazul, la jurisprudență și doctrină, fără a se arăta opinia raportorului.

În raport se semnalează din oficiu și cazurile de casare arătate în art. 385⁹ alin. 2.

Magistratul raportor face în mod obligatoriu parte din compunerea instanței de judecată, iar în caz de imposibilitate se numește un nou raportor cu cel puțin 48 de ore înainte de judecată.

Dezbaterea recursului

Art. 385¹³. — După citirea raportului, când s-a dispus întocmirea acestuia, președintele completului dă cuvântul recurentului, apoi intimatului și în urmă procurorului. Dacă între recursurile declarate se află și recursul procurorului, primul cuvânt îl are acesta.

Procurorul și părțile au dreptul la replică cu privire la chestiunile noi ivite cu ocazia dezbaterilor.

Inculpatul are cel din urmă cuvântul.

Verificarea hotărârii

Art. 385¹⁴. — Instanța, judecând recursul, verifică hotărârea atacată pe baza lucrărilor și materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi, prezentate la instanța de recurs.

Instanța este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor de recurs invocate de procuror și de părți.

Soluțiile

Art. 385¹⁵. — Instanța, judecând recursul, pronunță una din următoarele soluții :

1. respinge recursul, menținând hotărârea atacată :
 - a) dacă recursul este tardiv sau inadmisibil ;
 - b) dacă recursul este nefondat ;
2. admite recursul, casând hotărârea atacată și :
 - a) menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis ;
 - b) achită pe inculpat sau dispune încetarea procesului penal în cazurile prevăzute în art. 11 ;
 - c) dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost casată pentru vreunul din cazurile de nulitate prevăzute în art. 197 alin. 2, cu excepția cazului de incompetență, când se dispune rejudecarea de către instanța competentă. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost casată se dispune și în cazurile când judecarea la acea instanță a avut loc în lipsa unei părți nelegal citate, sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate ori unei părți i s-a respins în mod nejustificat o cerere de amânare și din această cauză nu a putut să-și facă apărarea sau prin hotărâre nu a fost rezolvat fondul cauzei.

Când recursul privește atât hotărârea primei instanțe, cât și hotărârea instanței de apel, în caz de admitere și dispunerea rejudecării de către instanța a cărei hotărâre a fost casată, cauza se trimite la prima instanță, dacă ambele hotărâri au fost casate și la instanța de apel când numai hotărârea acesteia a fost casată.

Curtea Supremă de Justiție, dacă admite recursul, când este necesară administrarea de probe, dispune rejudecarea de către instanța a cărei

hotărâre a fost casată sau, când interesele justiției o cer, de către o altă instanță egală în grad ;

d) dispune rejudecarea de către instanța de recurs în celelalte cazuri decât cele prevăzute la lit. c).

Soluții și chestiuni complementare

Art. 385¹⁶. — Când instanța de recurs casează hotărârea și reține cauza spre rejudecare, potrivit art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d), se pronunță și asupra probelor ce urmează a fi administrate, fixând termen pentru rejudecare.

Dispozițiile art. 380 și 381 se aplică în mod corespunzător.

Art. 385¹⁷. — În caz de admitere a recursului, hotărârea atacată se casează în întregime, dar în limitele prevăzute în art. 385⁶ și 385⁷.

Dispozițiile art. 382 alin. 2 și 3 se aplică în mod corespunzător.

Decizia instanței de recurs trebuie să cuprindă, în partea introductivă, mențiunile prevăzute în art. 355, iar în expunere, temeiurile de fapt și cele de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea recursului, precum și temeiurile care au dus la adoptarea soluțiilor prevăzute în art. 385¹⁵ pct. 2. Dispozitivul trebuie să cuprindă soluția dată de instanța de recurs, data pronunțării deciziei și mențiunea că pronunțarea s-a făcut în ședință publică.

Dispozițiile art. 383 alin. 2—4 se aplică în mod corespunzător.

Dacă instanța reține cauza spre rejudecare, în decizie se menționează probele ce urmează a fi administrate.

Limitele rejudecării

Art. 385¹⁸. — Instanța de rejudecare trebuie să se conformeze hotărârii instanței de recurs, în măsura în care situația de fapt rămâne cea avută în vedere la soluționarea recursului.

Când hotărârea este desființată numai cu privire la unele fapte sau persoane, ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată.

Procedura de rejudecare

Art. 385¹⁹. — Rejudecarea cauzei după casarea hotărârii atacate se desfășoară potrivit dispozițiilor cuprinse în partea specială, titlul II, cap. I și II, care se aplică în mod corespunzător.“

62. Secțiunea II „Contestația în anulare“, secțiunea I „Revizuirea“ și secțiunea IV „Recursul extraordinar“, care primește o nouă denumire „Recursul în anulare și recursul în interesul legii“, compun un nou capitol, capitolul IV, în cadrul titlului II din partea specială, intitulat „Căile extraordinare de atac“, care are următoarele secțiuni : secțiunea I „Contestația în anulare“ ; secțiunea II „Revizuirea“ ; secțiunea III „Recursul în anulare și recursul în interesul legii“.

63. Secțiunea II „Contestația în anulare“ din capitolul III al titlului II din partea specială devine secțiunea I din capitolul IV al titlului II.

64. Articolul 392 alineatul 4 va avea următorul cuprins :

„Sentința dată în contestație este supusă apelului, iar decizia dată în apel este supusă recursului.“

65. Secțiunea III „Revizuirea“ din capitolul III al titlului II din partea specială devine secțiunea II din capitolul IV al titlului II.

66. Articolul 397 alineatul 1 va avea următorul cuprins :

„Cererea de revizuire se adresează procurorului de la parchetul de pe lângă instanța care a judecat cauza în primă instanță.“

67. Articolul 401 va avea următorul cuprins :

„Instanța competentă

Art. 401. — Competentă să judece cererea de revizuire este instanța care a judecat cauza în primă instanță. Când temeiul cererii de revizuire constă în existența unor hotărâri ce nu se pot concilia, competența se determină potrivit dispozițiilor art. 35.“

68. Articolul 407 va avea următorul cuprins :

„Calea de atac

Art. 407. — Sentințele instanței de revizuire, date potrivit art. 403 alin. 3 și art. 406 alin. 1, sunt supuse apelului, iar decizia dată în apel este supusă recursului.“

69. Secțiunea IV „Recursul extraordinar“ din capitolul III al titlului II din partea specială devine secțiunea III din capitolul IV al titlului II, cu denumirea „Recursul în anulare și recursul în interesul legii“.

70. Secțiunea III „Recursul în anulare și recursul în interesul legii“, din capitolul IV al titlului II al părții speciale, va avea următorul cuprins :

„Secțiunea III

Recursul în anulare și recursul în interesul legii**Recursul în anulare**

Art. 409. — Procurorul general, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, poate ataca cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție orice hotărâre definitivă.

Cazurile în care se poate face recurs în anulare

Art. 410. — Hotărârile definitive de condamnare, achitare și încetare a procesului penal pot fi atacate cu recurs în anulare în următoarele cazuri :

I. Cazurile în care recursul are efect cu privire la situația părților din proces :

1. instanța nu s-a pronunțat asupra unei fapte reținute în sarcina inculpatului prin actul de sesizare ;

2. când nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni sau când instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost trimis în judecată, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 334—337 ;

3. când inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală ;

4. când s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege ;

5. când persoana condamnată a fost mai înainte judecată în mod definitiv-pentru aceeași faptă sau dacă există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, pedeapsa a fost grațiată ori a intervenit decesul inculpatului ;

6. când în mod greșit inculpatul a fost achitat pentru motivul că fapta săvârșită de el nu este prevăzută de legea penală sau când, în mod greșit, s-a dispus încetarea procesului penal pentru motivul că există autoritate de lucru judecat sau o cauză de înlăturare a răspunderii penale ori că a intervenit decesul inculpatului sau pedeapsa a fost grațiată ;

7. când faptei săvârșite i s-a dat o greșită încadrare juridică ;

8. când s-a comis o eroare gravă de fapt ;

9. când judecătorii de fond au comis un exces de putere, în sensul că au trecut în domeniul altei puteri constituite în stat.

II. Cazurile în care recursul poate fi declarat numai în favoarea condamnatului :

1. nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei ;

2. instanța nu a fost sesizată legal ;

3. instanța nu a fost compusă potrivit legii ori s-au încălcat prevederile art. 292 alin. 2 sau a existat un caz de incompatibilitate ;

4. ședința de judecată nu a fost publică, în afară de cazurile când legea prevede altfel ;

5. judecata a avut loc fără participarea procurorului sau a inculpatului, când aceasta era obligatorie, potrivit legii ;

6. judecata a avut loc în lipsa apărătorului, când prezența acestuia era obligatorie ;

7. judecata s-a făcut, fără efectuarea anchetei sociale, în cauzele cu infractori minori ;

8. când nu a fost efectuată expertiza psihiatrică a inculpatului în cazurile și în condițiile prevăzute de art. 117 alin. 1 și 2 ;

9. instanța a admis o cale de atac neprevăzută de lege sau introdusă tardiv

Hotărârile definitive, altele decât cele prevăzute la alin. 1, pot fi atacate cu recurs în anulare numai dacă sunt contrare legii.

Termenul de declarare

Art. 411. — Recursul în anulare în favoarea celui condamnat poate fi declarat oricând, chiar după moartea acestuia, cu privire la latura penală, iar cu privire la latura civilă, numai dacă soluționarea acesteia se răsfrânge asupra laturii penale.

Dispozițiile alineatului precedent se aplică și în cazul când recursul în anulare se face în favoarea persoanei față de care s-a încetat procesul penal.

În celelalte cazuri, recursul în anulare poate fi declarat numai în termen de un an de la data când hotărârea a rămas definitivă.

Suspendarea executării

Art. 412. — Procurorul general poate dispune suspendarea executării hotărârii înainte de introducerea recursului în anulare.

După sesizarea Curții Supreme de Justiție, aceasta poate dispune suspendarea executării hotărârii atacate sau să revină asupra suspendării acordate.

Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul în care cel condamnat a început executarea pedepsei.

Aducerea la îndeplinire a dispozițiilor de suspendare a executării hotărârii se face prin instanța de executare.

Citarea părților

Art. 413. — La judecarea recursului în anulare, declarat în favoarea condamnatului, a celui achitat sau față de care s-a încetat procesul penal, părțile se citează. Dacă recursul este declarat în favoarea condamnatului, părțile se citează când Curtea Supremă de Justiție consideră necesar, precum și în cazul când s-ar putea modifica despăgubirile civile.

Părțile prezente la judecarea recursului în anulare au dreptul la cuvânt, chiar dacă nu au fost citate.

Retragerea recursului în anulare

Art. 414. — Până la închiderea dezbaterilor, procurorul general poate retrage recursul în anulare.

Retragerea recursului în anulare trebuie motivată.

Motivarea, judecarea și soluționarea recursului în anulare

Art. 414¹. — Motivarea, judecarea și soluționarea recursului în anulare se fac potrivit dispozițiilor din cap. III, secțiunea II, care se aplică în mod corespunzător și se completează cu dispozițiile din această secțiune.

Când condamnatul se găsește în curs de executare a pedepsei, Curtea Supremă de Justiție, admitând recursul în anulare și pronunțând casarea cu trimitere, dispune asupra stării de libertate a acestuia.

Când recursul în anulare este făcut în favoarea unui condamnat decedat sau când, după introducerea recursului în anulare, condamnatul în favoarea căruia a fost făcut recursul a decedat, prin derogare de la dispozițiile art. 10 alin. 1 lit. g), recursul va fi judecat, iar în caz de admitere, Curtea Supremă de Justiție, pe baza lucrărilor din dosar, sau instanța de trimitere, când a fost necesară completarea probelor, va hotărî potrivit dispozițiilor din art. 13 alin. 2 și 3, care se aplică în mod corespunzător.

Recursul în interesul legii

Art. 414². — Procurorul general, direct, sau ministrul justiției, prin intermediul procurorului general, are dreptul, pentru a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legilor penale și de procedură penală pe întreg teritoriul țării, să ceară Curții Supreme de Justiție să se pronunțe asupra chestiunilor de drept care au primit o soluționare diferită din partea instanțelor de recurs.

Deciziile prin care se soluționează sesizările se pronunță de secțiile unite și se aduc la cunoștința instanțelor de Ministerul Justiției.

Soluțiile se pronunță numai în interesul legii, nu au efect asupra hotărârilor judecătorești examinate și nici cu privire la situația părților din acele procese.

71. Articolul 416 va avea următorul cuprins :

„Rămânerea definitivă a hotărârii primei instanțe

Art. 416. — Hotărârile primei instanțe rămân definitive :

1. la data pronunțării, când hotărârea nu este supusă apelului și nici recursului ;

2. la data expirării termenului de apel :

a) când nu s-a declarat apel în termen ;

b) când apelul declarat a fost retras înăuntrul termenului ;

3. la data retragerii apelului, dacă aceasta s-a produs după expirarea termenului de apel ;

4. la data expirării termenului de recurs în cazul hotărârilor nesupuse apelului sau dacă apelul a fost respins :

a) când nu s-a declarat recurs în termen ;

b) când recursul declarat a fost retras înăuntrul termenului ;

5. la data retragerii recursului declarat împotriva hotărârilor menționate la pct. 4, dacă aceasta s-a produs după expirarea termenului de recurs ;

6. la data pronunțării hotărârii prin care s-a respins recursul declarat împotriva hotărârilor menționate la pct. 4.

72. După articolul 416 se introduce articolul 416¹, cu următorul cuprins :

**„Rămânerea definitivă
a hotărârii
instanței de ape**

Art. 416¹. — Hotărârile instanței de apel rămân definitive :

1. la data expirării termenului de recurs :

a) când apelul a fost admis fără trimitere pentru rejudecare și nu s-a declarat recurs în termen ;

b) când recursul declarat împotriva hotărârii menționate la lit. a) a fost retras înăuntrul termenului ;

2. la data retragerii recursului declarat împotriva hotărârii menționate la lit. a), dacă aceasta s-a produs după expirarea termenului de recurs.

3. la data pronunțării hotărârii prin care s-a respins recursul declarat împotriva hotărârii menționate la lit. a).“

73. Articolul 418 alineatele 1 și 2 vor avea următorul cuprins :

„Hotărârea instanței penale, rămasă definitivă la prima instanță de judecată, la instanța de apel sau la instanța de recurs, se pune în executare de către prima instanță de judecată.

Hotărârile pronunțate în primă instanță de către Curtea Supremă de Justiție se pun în executare, după caz, de Tribunalul municipiului București sau de tribunalul militar teritorial cu sediul în București.“

74. Articolul 420 alineatul 2 va avea următorul cuprins

„În cazul când prin hotărârea instanței s-a dispus executarea pedepsei în închisoare militară, se face mențiune despre aceasta în mandatul de executare.“

75. Articolul 422² alineatul 2 va avea următorul cuprins :

„O copie de pe dispozitivul hotărârii se trimite de instanța de executare consiliului local în a cărui rază teritorială își are domiciliul condamnatul.“

76. Articolul 424 se abrogă.

77. Articolul 425 alineatul 3 litera b) va avea următorul cuprins :

„b) în cazul când cel condamnat nu se găsește în vreuna din situațiile prevăzute la lit. a), comunică organului financiar al consiliului local al localității în care domiciliază condamnatul un extras de pe acea parte din dispozitiv care privește aplicarea amenzii.“

78. Articolul 425 alineatul 5 va avea următorul cuprins :

„În situația prevăzută în alineatul precedent, instanța de executare comunică organului financiar al consiliului local al localității în care domiciliază condamnatul un extras de pe acea parte din dispozitiv care privește aplicarea amenzii.“

79. Articolul 426 va avea următorul cuprins :

**„Interzicerea exercițiului
unor drepturi**

Art. 426. — Pedepsa interzicerii exercițiului unor drepturi se pune în executare prin trimiterea de către instanța de executare a unei copii de pe dispozitivul hotărârii, consiliului local în a cărui rază își are domiciliul condamnatul și organului care supraveghează exercitarea acestor drepturi.“

80. Articolul 434 alineatul 1 va avea următorul cuprins :

„Judecătoria, după primirea încunoștințării prevăzute în art. 433 alin. 2, ascultând concluziile procurorului, ale apărătorului și, dacă găsește necesar, și ale persoanei internate, dispune fie încetarea internării, fie înlocuirea acesteia cu măsura obligării la tratament medical.“

81. La articolul 434, după alineatul 2 se introduce un alineat nou, care devine alineatul 3, cu următorul cuprins :

„Dacă cel internat nu are apărător, i se asigură un avocat din oficiu.“

82. Articolul 437 alineatul 2 va avea următorul cuprins :

„Revocarea poate fi cerută și de procuror. Soluționarea cererii se face cu citarea persoanei cu privire la care este luată măsura, ascultându-se și concluziile apărătorului și procurorului.“

83. La articolul 437, după alineatul 2 se introduce un alineat nou, cu următorul cuprins :

„Dacă cel internat nu are apărător, i se asigură un avocat din oficiu.“

84. Articolul 448 se abrogă.

85. Articolul 450 alineatul 1 va avea următorul cuprins :

„Liberarea condiționată se dispune, la cererea sau la propunerea făcută potrivit dispozițiilor legii privind executarea pedepselor, de către judecătoria în a cărei rază teritorială se află locul de deținere, iar în cazul prevăzut în art. 62 alin. 3 din Codul penal, de către tribunalul militar în a cărui rază teritorială se află închisoarea militară.“

86. Articolul 450 alineatul 4 va avea următorul cuprins :

„Termenul de apel și cel de recurs sunt de 3 zile. Apelul și recursul declarate de procuror sunt suspensive de executare.“

87. Articolul 451 va avea următorul cuprins :

**„Înlocuirea executării
pedepsei pentru militari**

Art. 451. — Înlocuirea executării pedepsei închisorii cu executarea în închisoare militară, în cazul condamnaților care au devenit militari în termen în cursul judecății la o instanță civilă, precum și pentru cei care au devenit militari în termen după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, se dispune de către tribunalul militar în a cărui rază teritorială se găsește unitatea militară din care face parte cel condamnat, la sesizarea comandantului.

Înlocuirea executării pedepsei într-o închisoare militară, cu executarea într-un loc de deținere în cazul condamnaților care au fost trecuți în rezervă înainte de începerea executării pedepsei, se dispune de către instanța prevăzută la alineatul precedent, din oficiu sau la sesizarea comandantului unității militare din care făcea parte cel condamnat.“

88. Articolul 452 va avea următorul cuprins :

**„Reducerea pedepsei
pentru militari**

Art. 452. — Reducerea pedepsei ce se execută în închisoare militară în cazul și condițiile prevăzute în art. 62 alin. 2 din Codul penal se face la sesizarea comandantului acelei închisori.

Instanța competentă să reducă pedeapsa este tribunalul militar în a cărui rază teritorială se află închisoarea militară.“

89. Articolul 459 alineatul ultim se abrogă.

90. Articolul 477 va avea următorul cuprins :

„Apelul și recursul

Art. 477. — Termenul de apel și cel de recurs sunt de 3 zile de la pronunțare.

Dosarul cauzei se înaintează instanței de apel sau, după caz, instanței de recurs în următoarele 24 de ore de la declararea apelului ori a recursului.

Judecarea în apel și în recurs se face de urgență.“

91. Articolul 483 alineatul 1 va avea următorul cuprins :

„Cauzele în care inculpatul este minor se judecă potrivit regulilor de competență obișnuită, de judecatori desemnați de către ministrul justiției.“

92. După articolul 491 se introduce art. 491¹, care va avea următorul cuprins :

„Art. 491¹. — Executarea măsurii educative a internării într-un centru de reeducare poate fi amânată sau întreruptă în cazurile și condițiile prevăzute de art. 453 și 455.“

93. Articolul 493 va avea următorul cuprins :

**„Dispoziții privind apelul
și recursul**

Art. 493. — Dispozițiile art. 483—489 se aplică în mod corespunzător și la judecata în instanță de apel și de recurs, în cauzele privitoare la infracțiuni săvârșite de minori.“

95. Articolul 494 va avea următorul cuprins :

„Instanța competentă

Art. 494. — Competență să se pronunțe asupra reabilitării judecătorești este fie instanța care a judecat în primă instanță cauza în care s-a pronunțat condamnarea pentru care se cere reabilitarea, fie instanța corespunzătoare în a cărei rază teritorială domiciliază condamnatul.“

96. Articolul 501 va avea următorul cuprins :

„Apelul și recursul

Art. 501. — Hotărârea prin care instanța rezolvă cererea de reabilitare este supusă apelului, iar hotărârea pronunțată de instanța de apel este supusă recursului.“

97. Articolul 512 alineatul 4 va avea următorul cuprins :

„Hotărârea de reconstituire este supusă apelului, iar hotărârea pronunțată de instanța de apel este supusă recursului.“

Art. II. — Următorii termeni din Codul de procedură penală și din alte legi cu dispoziții de procedură penală se înlocuiesc astfel :

- „Republica Socialistă România“ cu „România“ ;
- „Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România“ cu „Monitorul Oficial al României“ ;
- „Tribunalul Suprem“ cu „Curtea Supremă de Justiție“ ;
- „tribunal județean“ cu „tribunal“ ;
- „tribunal militar de mare unitate“ cu „tribunal militar“ ;
- „unitate de procuratură“ cu „parchet“ ;
- „procuror șef“ cu „prim-procuror“ ;
- „consiliu popular“ cu „consiliu local“ sau, după caz, cu „consiliu județean“ ;

— „președintele sau secretarul comitetului“, respectiv „biroului executiv al consiliului popular“, cu „primarul sau secretarul consiliului local“, ori, după caz, cu „președintele sau secretarul consiliului județean.“

Art. III. — 1. Cauzele în curs de urmărire penală la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt supuse dispozițiilor prevăzute de această lege. Actele și lucrările efectuate până la acea dată, potrivit legii anterioare, rămân valabile.

2. Cauzelor aflate în curs de judecată, în primă instanță, la data intrării în vigoare a prezentei legi li se aplică dispozițiile prevăzute în această lege.

Aceeași regulă se aplică și cauzelor ce se rejudecă după casare.

Actele și lucrările efectuate până la intrarea în vigoare a prezentei legi, potrivit legii anterioare, rămân valabile.

3. Hotărârile pronunțate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi sunt supuse căilor de atac ordinare, prevăzute în această lege.

Recursurile în curs de judecată la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi considerate apeluri și vor fi judecate potrivit competenței prevăzute de prezenta lege când hotărârea atacată este supusă apelului.

4. Cererile de revizuire și contestațiile în anulare privind hotărârile pronunțate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi se judecă de instanța competentă, potrivit acestei legi. Hotărârile pronunțate în judecarea acestor cereri sunt supuse căilor de atac prevăzute de prezenta lege.

5. Recursurile extraordinare, aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a prezentei legi, vor continua să fie judecate potrivit legii anterioare, iar în cazul casării cu trimitere se aplică legea de față.

6. Hotărârile rămase definitive înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, care nu au fost atacate cu recurs extraordinar, pot fi atacate cu recurs în anulare potrivit legii de față.

7. Termenele pentru exercitarea căilor de atac ordinare, aflate în curs la 1 iulie 1993, încep să curgă, din nou, de la această dată.

8. În toate cazurile în care, potrivit prezentei legi, competența instanței investite anterior este modificată, dosarele se trimit din oficiu instanței competente. Părțile vor fi încunoștințate în scris despre aceasta.

9. Cauzele aflate în curs de judecată la tribunalele militare la data intrării în vigoare a prezentei legi, date în competența instanțelor civile, vor continua să fie judecate de tribunalele militare, potrivit legii anterioare.

10. Cauzele privind infracțiunile care au fost scoase din competența organelor procuraturii militare, aflate în curs de urmărire penală la data intrării în vigoare a prezentei legi, trec în competența parchetelor județene. Actele și lucrările de urmărire efectuate rămân valabile.

11. În județele în care nu au putut fi organizate toate judecătoriile și parchetele prevăzute în anexa nr. 1 la Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească până la intrarea în vigoare a prezentei legi, cauzele penale vor fi soluționate în continuare de către judecătoriile și parchetele care au funcționat în baza legii anterioare, potrivit competenței acolo stabilite.

Art. IV. — Orice dispoziție contrară prezentei legi se abrogă.

Art. V. — Prezenta lege intră în vigoare pe data de 1 iulie 1993.

Art. VI. — Codul de procedură penală, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege, precum și cu modificările făcute până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se va republica în Monitorul Oficial al României.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 29 iunie 1993, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 30 iunie 1993, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
MARȚIAN DAN

București, 1 iulie 1993.
Nr. 45.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Codului de procedură penală**

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 1 iulie 1993.
Nr. 116.

ÎN ATENȚIA CITITORILOR!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are dreptul, conform prevederilor hotărârii menționate, la prima publicare a tuturor actelor normative.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege (citații, concursuri, pierderi de acte, schimbări de nume, anunțuri ale agenților economici, cereri de dobândire sau de renunțare la cetățenia română etc.), Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00—13,00 la telefon 6.11.77.02 sau direct la sediul acestuia din str. Blanduziei nr. 1, sector 2.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1993, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale, sunt următoarele :

	<u>lei/trimestru</u>
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	2.625
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	2.625
● MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	14.400
● MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	1.200
● MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	8.000
● COLECȚIA DE LEGI ȘI DECRETE	1.200
● COLECȚIA DE HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE NORMATIVE	2.000

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1993, sunt următoarele :

	<u>lei</u>
1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	
— pierderi de acte, de sigilii, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești și notariatele de stat	per anuț 1.000
— acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege	per anuț 1.400
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română	per anuț 2.400
— anuț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anuț 1.800
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învățământul superior	per cuvânt 20
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	
— publicarea sentinței judecătorești privind înființarea societăților comerciale	per anuț 11.000
— bilanțuri și conturi de profit și pierderi :	
— pentru agenții economici care au funcționat în anii 1991 și 1992	per anuț 8.000
— pentru agenții economici care au funcționat numai în anul 1992	per anuț 7.000
— publicații cu prezentare tabelară	per rând coloană 300
— alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege	per cuvânt 20

Plata publicațiilor cuprinse în Partea a III-a și Partea a IV-a se va face prin mandat poștal pe adresa : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5, București, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B. sau cu dispoziție de plată.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5, cont 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 6.11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 6.68.55.58.